

Nevoja jonë për Shkrimim

Cituar nga libri *Fjalët e Zotit: Studime mbi temat kryesore të Biblës* nga teologu J. I. Packer¹

“Fjala jote është një llambë në këmbën time dhe një dritë në shtegun tim.”—Psalmi 119:105.

Shikoni portretin e psalmistit. Ai është në një udhëtim. Shkrimi i Shenjtë gjithnjë e përshkruan jetën e njeriut si një udhëtim. Psalmisti ishte në errësirë, i paaftë për të parë rrugën që kishte përpara, dhe me siguri që do të humbiste dhe vritej nëse do të vazhdonte përpara në errësirë. Ky është simboli i gjendjes reale të njeriut. Ne jemi në një injorancë natyrore të vullnetit të Perëndisë për jetën tonë, të pasigurt për ta hamendësuar atë, dhe të paaftë për ta përmbushur atë. Por tani që psalmisti ka Fjalën e Perëndisë në dorë, ai mund të navigojë me siguri nëpër monopetet e errëta dhe të rrezikshme të jetës, hap pas hapi, dhe të qëndrojë në rrugën e duhur dhe në rrugën e sigurt, edhe pse errësira mbulon gjithçka përreth tij. Ky është portretizimi i asaj që Perëndia ka bërë dhe bën për ne, duke na zbuluar dhe udhëhequr përmes Fjalës së Tij.

Kështu, fjalët e psalmistit janë një britmë falënderimi dhe adhurimi, një dëshmi shpëtimi, një deklaratë besimi, një qortim e thirrje pendimi. Ai adhuron Perëndinë për hirin e tij për shkak të së cilës Ai u jep njerëzve dhuratën e çmueshme të Fjalës së Tij. Ai falënderon sepse e di mirë se sa shumë ai ka vetë nevojë për këtë Fjalë dhe se sa i humbur do të ishte pa të. Ai qorton vetveten dhe këdo që lexon këtë psalm, që nuk e vlerëson dhe nuk e përdor Fjalën e Perëndisë as si duhet, dhe as se sa duhet, për atë qëllim që Perëndia na e ka dhënë. Ai jep dëshminë e vet në këtë psalm, për forcën e Fjalës që ka përjetuar në jetën e tij, dhe deklaron besimin e tij të vazhdueshëm në të.

Le të kujtojmë që në momentin kur psalmi shkruante nën frymëzimin e Frymës së Shenjtë, ai kishte të shkruar në dorë vetëm një pjesë të Dhiatës së Vjetër. Si një Izraelit i mirë, një dishepull i Jehovës, ai me siguri që tashmë kishte memorizuar Pentatukun, pra vetëm pesë librat e Moisiut. Sot, ne të Krishterët kemi privilegjin dhe bekimin e pasjes së tërë Dhiatës së Vjetër të plotë, dhe madje edhe të Dhiatës së Re. Ne posedojmë të tërë zbulesën e Perëndisë që ne na duhet për shpëtimin dhe për shenjtërimin tonë. Pyetja që ne duhet ti shtrojmë vetes është: Sa mirë e njohim Biblën? Sa mirë e njohim doktrinën e saj? Sa shumë e duam Fjalën e Perëndisë? Sa shumë i bëjmë Fjalët e Frymës të jetë Fjalët tona?

Psalmi 119 ka 176 vargje. Nga këto, 170 vargje kremtojnë shërbesën e Fjalës së dhënë nga Perëndia në jetën e njeriut si burimi i drejtimit, i shpresës, i forcës, i ndreqjes, i përluljes, i pastërtisë dhe i gëzimit. A e kemi përjetuar edhe ne vetë këtë dëshmi të psalmistit? A e ke përjetuar ti vetë fuqinë e Fjalës në jetën tënde?

Por si shpjegohet që kur bien në kontakt me Fjalën e Perëndisë, disa njerëz transformohen e disa të tjerë qëndrojnë po aq të akullt sa edhe më parë? Ka disa arsye: Së pari, disa e lejojnë Fjalën që ti marrë e ti çojë tek Fjala e gjallë, Jezus Krishti, pasi ky është qëllimi i saj, ndërsa të tjerët nuk e lejojnë këtë gjë. Së dyti, jo të gjithë nga ata që vijnë tek Fjala, vijnë tek ajo të uritur për të, për Perëndinë, për Krishtin, për drejtësinë e Tij, për të tëra bekimet e hirit të Perëndisë. “hap gojën tënde dhe unë do të ta mbush” thotë Perëndia (Psa. 81:10). Goja e hapur është simboli i urisë dhe i varësisë ndaj Perëndisë, si ai zogu i porsalindur në fole që pret të mëkohet nga prindi i tij, dhe është i varur prej tij. “Unë hap gojën time dhe psherëtim, nga dëshira e madhe e porosive të tua”

¹ J. I. Packer, *God's Words: Studies of Key Bible Themes* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1992).

(Psa. 119:131). Dëshirimi me mall për Perëndinë buron nga ndjenja e nevojës për Zotim, dhe ky është faktori që bën ndryshimin, se sa shumë na ndikon e na transformon Fjala e Tij. Ai që dëshiron Zotin, ai ndryshohet për Fjalës së Tij. Ai që nuk ka etje e uri për Zotin, as nuk merr prej Tij dhe as nuk ndryshohet e bekohet prej Tij. Prandaj, le të analizojmë zemrën tonë dhe të shikojmë se në çfarë gjendje është ajo.

Ajo që shkroi Peshkopi J. C. Ryle në një trakt mbi një shekull më parë mbetet plotësisht e vërtetë edhe sot:

Ju jetoni në një botë ku shpirti juaj është në rrezik të vazhdueshëm. Armiqtë janë rreth e rrotull nga çdo anë. Zemra juaj është mashtruese. Shembuj të këqij janë të shumtë. Satani është gjithmonë duke u përpjekur t'ju udhëheqë në rrugën e gabuar. Mbi të gjitha doktrinat e rreme dhe mësuesit e rremë të çdo lloji janë me shumicë. Ky është rreziku juaj i madh.

Që të jesh i mbrojtur dhe i sigurt duhet që të jesh i armatosur me armaturën që Perëndia të ka dhënë për mbrojtjen tënde. Kjo është Fjala e Perëndisë. Ne duhet që të mbushim mendjen dhe zemrën tonë me Fjalën e Perëndisë. Kjo është armatura dhe drita e vërtetë.

Armatose veten me njohjen e thellë të Fjalës së Shkruar të Perëndisë. Lexoje Biblën rregullisht. Beso gjithçka që të është shkruar aty. Mos beso asgjë që nuk mund të provohet nga Shkrimi i Shenjtë. Bibla është pa gabime dhe e pagabueshme.

Sot ka shumë që thonë se i besojnë Biblës, por e lexojnë atë shumë pak. Ndërgjegjja jote është dëshmitari yt. A je ti një prej këtyre personave? E deklaroi se i beson Biblës por e lexon atë shumë pak apo aspak?

Nëse po, nuk do të çuditesha nëse ke shpesh dyshime mbi sigurinë tënde të shpëtimit, të hirit të bollshëm të Perëndisë, të besimit e mësimeve biblike, nuk do të çuditesha nëse bën zgjedhje të gabuara në jetë, nëse nuk reagon siç duhet ndaj tundimeve e sfidave të ditës, nëse jeta jote duket sikur po thërrmohesh çdo ditë e më shumë! Djalli është një kundërshtar i vjetër dhe shumë dinak. Ai i njeh Shkrimet dhe i citon për qëllimet e veta, dhe i citon keq, i interpreton keq vetëm e vetëm për qëllimet e tij të liga siç bëri kur tundoi Krishtin. Nëse nuk i njeh Shkrimet mirë, është si të bësh shpata me Djallin duke mos e shtrënguar fort shpatën tënde në dorë. Kjo është mënyra se si shumë të Krishterë e shkojnë jetën. Kjo është arsyeja se përse ka kaq shumë mësues të rremë në botë, ka kaq shumë ungjij të rremë, doktrina e praktika jo thjesht vetëm pjesërisht biblike, por tërësisht antibiblike, madje edhe brenda kishave tona. Kjo është arsyeja përse shumë tërhiqen nga fjalët boshe të filozofive të kohës tonë, të predikimit të politikanëve dhe elitave intelektuale të kohës tonë, të teorive konspirative, të gënjeshtërave evolucioniste, të praktikave diktatoriale si në kishë ashtu edhe në shoqëri, të përmbysjes të vlerave ku mëkati ligjësohet dhe e morali deklarohet i papranueshëm, dhe më e keqja, të krishterët as nuk e ndjejnë këtë ndryshim dhe as nuk shqetësohen nga kjo gjë. Jemi në udhëtim, dhe jemi të rrethuar nga armiqtë e Perëndisë dhe të popullit të tij.

Kjo është arsyeja se përse sot, madje më shumë se kurrë, ne kemi nevojë që të Fjala e Perëndisë të jetë një llambë në këmbën tonë dhe një dritë në shtegun tonë, në udhëtimin tonë në këtë botë për të tokën e Premtuar, për në sabatën e përjetshëm, për në qytetin e Perëndisë, arkitekt dhe ndërtues i të cilit është Ai vetë. Ky është mesazhi dhe thirrja e Psalmi 119. Jo vetëm duhet të kemi një bibël në shtëpi, jo vetëm që duhet

të lexojmë nga pak, por duhet ta lexojmë shumë, ta studiojmë thellë, ta memorizojmë saktësisht në mendje dhe ta mbjellim atë që lexojmë e besojmë thellë në zemër.